

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 29 sierpnia 2014 r. – Dr. Falk Pharma GmbH przeciwko DAK-Gesundheit

(Sprawa C-410/14)

(2014/C 409/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dr. Falk Pharma GmbH

Strona pozwana: DAK-Gesundheit

Przy udziale: Kohlpharma GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie zamówienia publicznego w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE ⁽¹⁾ nie ma zastosowania, w sytuacji gdy instytucje zamawiające przeprowadzają postępowanie dopuszczające wykonawców, w ramach którego udzielają zamówienia, nie dokonując wyboru jednego lub kilku wykonawców („model open house“)?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi, że wybór jednego lub kilku wykonawców jest znamieniem zamówienia publicznego, zadaje się pytanie: czy znamię wyboru wykonawców w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE należy w świetle art. 2 dyrektywy 2004/18/WE interpretować w ten sposób, że instytucje zamawiające mogą zrezygnować z wyboru jednego lub kilku wykonawców w drodze postępowania dopuszczającego jedynie wtedy, gdy spełnione są następujące przesłanki:
  - przeprowadzenie postępowania dopuszczającego jest ogłoszone na terytorium całej Unii,
  - ustalono jednoznaczne reguły dotyczące zawarcia umowy oraz przystąpienia do umowy,
  - warunki umowy są z góry ustalone w taki sposób, że żaden z wykonawców nie ma możliwości wpływu na treść umowy,
  - wykonawcy mają w każdym czasie prawo przystąpienia do umowy i
  - fakt zawarcia umów będzie ogłaszany na terytorium całej Unii?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 16 lipca 2014 r. w sprawie T-295/12 Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 25 września 2014 r. przez Republikę Federalną Niemiec

(Sprawa C-446/14 P)

(2014/C 409/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy, prof. dr T. Lübbig i dr M. Klasse, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

1. uchylenie w całości wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 16 lipca 2014 r. w sprawie T-295/12;
2. obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Ponadto Republika Federalna Niemiec podtrzymuje wszystkie żądania, które przedstawiła w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszego odwołania jest wyrok Sądu z dnia 16 lipca 2014 r. w sprawie T-295/12 Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji Europejskiej, którym to wyrokiem Sąd oddalił skargę Republiki Federalnej Niemiec na decyzję Komisji Europejskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.25051 (C 19/10) (ex NN 23/10) przyznanej przez Niemcy na rzecz Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg [notyfikowaną jako dokument C(2012) 2557 wersja ostateczna].

W swoim odwołaniu Republika Federalna Niemiec zarzuca Sądowi, że przyjął błędną definicję kryteriów dowodów zastosowanych w celu stwierdzenia „oczywistego błędu w ocenie” w przypadku, w którym państwo członkowskie definiuje usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym (UOIG) w sektorze, który nie został poddany harmonizacji w prawie Unii. (Domniemanym) beneficjentem pomocy w odnośnym postępowaniu administracyjnym jest Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, instytucja, która otrzymała rekompensaty od państwa za zadanie z zakresu higieny w razie chorób epizootycznych polegające na utrzymywaniu mocy przerobowych do usuwania zwłok zwierzęcych w takim przypadku. Okoliczność, że Sąd nie uznał za UOIG zadań z zakresu higieny w razie chorób epizootycznych powierzonych Zweckverband, odgrywa decydującą rolę dla kwestii kwalifikacji tych rekompensat jako pomocy.

Republika Federalna Niemiec opiera swoje odwołanie na trzech zarzutach.

Po pierwsze, art. 107 ust. 1 TFUE i art. 106 ust. 2 TFUE zostały naruszone z tego względu, że postanowienia te zostały błędnie zinterpretowane w zaskarżonym wyroku w tym znaczeniu, iż władze niemieckie, kwalifikując jako UOIG rezerwy na wypadek chorób epizootycznych, popełnił tak poważne błędy, że zdaniem Sądu należy je uznać za „oczywiste”. Republika Federalna Niemiec twierdzi, że zaskarżony wyrok narusza zakres uznania, jaki przysługuje państwom członkowskim przy definiowaniu UOIG. Niemniej w opinii Republiki Federalnej Niemiec przy definiowaniu UOIG nie popełniono żadnego „oczywistego błędu w ocenie”. Republika Federalna Niemiec wskazuje na okoliczność, iż bezsporne jest, że Komisja nie wspomina ani słowem o tym kryterium w swojej decyzji, że Komisja także w postępowaniu przed Sądem oświadczyła, iż nie jest zobowiązana do udowodnienia istnienia „oczywistego błędu w ocenie”, że rozważania Komisji przedstawione w spornej decyzji, podobnie jak wywody Sądu w zaskarżonym wyroku nie zawierają żadnych elementów, które świadczyłyby o domniemanym istnieniu „oczywistego błędu w ocenie”.

Po drugie, zdaniem Republiki Federalnej Niemiec art. 107 ust. 1 TFUE został naruszony z powodu błędnego stwierdzenia korzyści gospodarczej na podstawie kryteriów z wyroku Altmark⁽¹⁾. Republika Federalna Niemiec powołuje się między innymi na błąd Sądu popełniony przy badaniu trzeciego kryterium z wyroku Altmark (konieczność rekompensaty). Jej zdaniem Sąd zignorował fakt, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa, nie badając, czy rekompensaty związane z dodatkowymi mocami przerobowymi na wypadek chorób epizootycznych przewyższają dodatkowe koszty netto wynikające z ich utrzymywania. Zamiast tego Komisja i, idąc jej śladem, Sąd stwierdziły od razu, że takie koszty nie były konieczne, odsyłając do domniemanego braku konieczności utrzymywania odrębnej rezerwy na wypadek chorób epizootycznych.

Po trzecie, Republika Federalna Niemiec utrzymuje, że zaskarżony wyrok jest obarczony brakiem w uzasadnieniu, w szczególności w tym względzie, że błędy, jakie władze niemieckie miały popełnić, powinny zostać uznane za szczególnie poważne w rozumieniu „oczywistości”. Sąd nie uzasadnił także, dlaczego stanowisko władz niemieckich jest nie do przyjęcia z żadnego możliwego punktu widzenia.

⁽¹⁾ Wyrok Altmark, C-280/00, EU:C:2003:415.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 sierpnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej, popieranej przez: Republikę Federalną Niemiec, Królestwo Belgii, Królestwo Niderlandów, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji

(Sprawa C-240/13) ⁽¹⁾

(2014/C 409/43)

Język postępowania: estoński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 sierpnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej, popieranej przez: Republikę Federalną Niemiec, Królestwo Belgii, Królestwo Niderlandów, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji

(Sprawa C-241/13) ⁽¹⁾

(2014/C 409/44)

Język postępowania: estoński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.6.2013

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 lipca 2014 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim – Niemcy) – Peggy Kieck przeciwko Condor Flugdienst GmbH

(Sprawa C-118/14) ⁽¹⁾

(2014/C 409/45)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014.
